

ENS VOLEM VIVES, LLIURES I REBELS! JUNTES SOM MÉS FORTES!

El 25 de novembre va ser declarat Dia Internacional de la No Violència Contra les Dones i Nenes el juliol de 1981, en el context del primer *Encuentro Feminista de Latinoamérica y del Caribe* celebrat a Bogotà (Colòmbia). En aquesta trobada les dones van denunciar la violència de gènere en l'àmbit domèstic i la violació i l'assetjament sexual en l'àmbit social i dels governs, incloent-hi la tortura i els abusos que patien moltes presoneres polítiques.

Es va escollir aquest dia per commemorar el violent assassinat de les germanes Mirabal, tres activistes polítiques assassinades el 25 de novembre de 1960 mentre anaven a Puerto Plata a visitar els seus marits empresonats, en mans de la policia secreta del dictador Rafael Trujillo a la República Dominicana.

Cada 25 de novembre dones d' arreu del món ocupen els carrers per cridar que no volen més violències contra les dones. Reivindiquen el dret a una vida lliure de violències, però també celebren trobar-se perquè són supervivents. Moltes dones a diversos països denuncien les violències patriarcals dels estats, dels grups armats i les transnacionals que exerceixen el seu poder sobre els cossos de les dones com a territoris de conquesta.

Aquest 25 de novembre les feministes catalanes omplim els carrers i aixequem les nostres veus, per exigir i construir unes vides lliures de violències; conscients que les violències masclistes representen una greu i sistemàtica vulneració dels drets humans de més de la meitat de la població. Les violències masclistes, (contra moltes dones i criatures, lesbianes, transexuals, bisexuals, transgènere, intersexuals, amb diversitat funcional, de diferents orígens, cultures, creences i religions) legitimen i perpetuen les desigualtats en un sistema heteropatriarcal, capitalista, colonial i racista basat en mecanismes de control i poder sobre els nostres cossos i les nostres vides.

Malgrat que diverses legislacions, incloses les internacionals, insten els governs a eliminar, prevenir, i protegir de les violències patriarcals; les dades que surten a la llum arreu del món i també a casa nostra sobre femicidis dins i fora de la parella i agressions sexuals, palesen que és un fenomen greu molt estès, que no decreix i que hi ha una manca de voluntat política per abordar-ho.

En aquests moments volem remarcar que per a aconseguir una vida lliure de violències cal actuar en tots els àmbits de la nostra vida. A Catalunya vivim un augment en la escalada repressiva: càrregues policials de l'1 d'octubre amb denúncies d'agressions sexuals, i l'existència de preses polítiques. Les feministes també estem compromeses en la defensa de la democràcia i de les llibertats al nostre país i entenem que, la criminalització i/o judicialització de formes pacífiques de protesta social i reivindicació política, també són formes de violència, que hem de denunciar.

El passat 21 d'octubre en la Primera Assemblea Feminista per l'abordatge de les violències masclistes de Catalunya, **vam denunciar amb força:**

- -Que les violències sexuals formen part de la història de les nostres vides. Es produeixen en molts llocs: a la casa, al carrer, als ascensors, en espais d'oci, a la feina; de nit i de dia; per desconeguts però sobretot per coneguts, familiars, gent propera, veïns, persones que treballen en el mateix lloc que la dona; individualment o en grup.

- Que l'abordatge de les violències masclistes per part dels mitjans de comunicació és sovint inadequat i contribueix a minimitzar o justificar les violències i a

victimitzar més les dones que les pateixen. Creen un estat d'opinió que malauradament influeix en les decisions polítiques i judicials que es prenen.

- Que en el ciberespai, un lloc quotidià de relacions per al jovent, apareix un nou concepte de violència 2.0. En les xarxes socials es desenvolupen conductes verbals agressives contra el que difereix del cànon normatiu heteropatriarcal, violències sexuals i experiències associades al mite de l'amor romàntic.

- Que es donen situacions de violència institucional com a conseqüència de la inacció i omissió de les institucions públiques, de processos administratius lents i burocràtics i de processos judicials que aborden les violències masclistes com a conductes aïllades i fan recaure les sospites sobre qui les pateix.

EXIGIM

- Que totes les estructures socials, i molt especialment les organitzacions i institucions amb responsabilitats de govern, es comprometin en la prevenció i l'eradicació de les violències masclistes.

- Que es desenvolupin i implementin instruments internacionals com el Conveni d'Istanbul i les recomanacions de la CEDAW per l'abordatge de les violències masclistes.

- Que per poder establir la veritable dimensió de les violències masclistes, es requereixen estudis periòdics i complets, estudis qualitius en els quals es reculli la veu de les dones, i en els quals es detalli la prevalença de totes les formes de violència, causes i conseqüències: la violència exercida en l'àmbit de la parella i exparella, les agressions sexuals al carrer, l'assetjament sexual i per raó de sexe, i l'assetjament per identitat sexual en l'àmbit laboral, la trata amb finalitats d'explotació sexual i laboral de dones i nenes, i tot tipus de violències masclistes.

- Que les polítiques públiques i el Sistema Judicial assumeixin les responsabilitats envers les violències masclistes i que garanteixin els requisits de "veritat, justícia i reparació". Que generin estructures reals de protecció, que respectin els processos i les necessitats de les dones i implementin mesures de justícia real i efectiva.

- Que a totes les empreses existeixen protocols de prevenció i eradicació dels assetjaments sexuals i assetjaments per raó de sexe.

- Que els models d'atenció siguin feministes, de manera que han de ser integrals i multidisciplinaris i han d'incloure processos de recuperació, reparació i acolliment per a les dones i els seus fills i filles, així com per a nenes, adolescents i joves. Que totes les persones que les atenguin tinguin obligatòriament formació específica i feminista.

- Que la prevenció contra les violències masclistes sigui una política prioritària, que inclogui un sistema coeducatiu en totes les etapes educatives i la formació específica per a tot el personal professional que intervé en els processos educatius.

- Que els mitjans de comunicació i de producció cultural, així com les xarxes socials assumeixin la seva responsabilitat en l'eliminació de les violències masclistes, i que en facin un tractament adequat.

- Que s'eliminin totes les traves existents per a les dones migrants en situació irregular per accedir a les mesures d'atenció integral i protecció efectiva en situacions de violències masclistes. Volem l'accessibilitat universal a tots els serveis. Que es faci efectiva la possibilitat de rebre asil o refugi polític per motius directes de persecució per violència masclista, d'opció sexual i d'identitat de gènere.

CAL SITUAR I RECONÈIXER:

- Que les nostres demandes van més enllà d'un Pacte d'Estat que no dona solucions reals al problema de les violències masclistes

- Que continuem i continuarem denunciant i recordant, avui i sempre, que la violència és responsabilitat de qui l'exerceix, no de qui la pateix.

- Que som milions de dones sostenint la vida i construint relacions lliures de violència. Perquè les pràctiques de llibertat femenina són mediació universal per a la transformació de la feminitat i de la masculinitat.

- Que la autodefensa feminista dona seguretat física i emocional, és creativa, i és una forma eficaç per fer front a les violències masclistes de forma individual i col·lectiva.

- Que les dones teixim xarxes i que sense xarxes no es pot abordar el canvi social. Les organitzacions feministes som referents de voluntat i acció política per a la llibertat, la vida, l'equitat, la pau i la sostenibilitat. I per això estem amb totes les dones que arreu del món compartim la mateixa lluita.

- Que els països només seran veritablement lliures si les dones vivim sense violències masclistes.

- Que els moviments feministes som la clau de la transformació cultural i social. Sense les dones no hi ha revolució.

Les unes al costat de les altres, practicant l'autoorganització, l'empoderament i l'autodefensa feminista, diem prou a les violències masclistes i ens donem suport per gaudir de vides i relacions lliures:

PERQUÈ ENS HI VA LA VIDA.

PERQUÈ VOLEM UNA VIDA LLIURE I LLIURE DE VIOLÈNCIES.

PERQUÈ ENS VOLEM VIVES;

CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES, AUTODEFENSA FEMINISTA

ENS VOLEM VIVES, LLIURES I REBELS!!!!!!

JUNTES SOM MÉS FORTES!!!!

ELS CARRERS SERAN SEMPRES NOSTRES!!!!

Catalunya, 25 novembre 2017